

Вечір

Михайло Старицький

Вечір. Тихо, ясно...
Зірочка зоріє...
Із садочка красно
Пахощами віє;
Стеляться сутіні,
Тумани лягають;
Кетяги жесміні
В вікна зазирають.
Щось гуде струною
Над бузком жвавенько;
В лузі над водою
Тьохнув соловейко;
Пісня одгукнулась
З темрявого гаю...
Серце стрепенулось,
Змучене до краю:
Знов зрина жадання
Тихої розмови,
Щирого братання,
Вірної любови!